

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 19Csp/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122260737
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:6122260737.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48 proti žalovanej: A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom B. C. XX/X, D. A., právne zast. JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 14.080,34 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.578,90 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 815,30 Eur od 26.4.2022 do zaplatenia, vo výške 5% ročne zo sumy 44 Eur od 17.6.2022 do zaplatenia, vo výške 5% ročne zo sumy 44 Eur od 20.7.2022 do zaplatenia, vo výške 5% ročne zo sumy 88 Eur od 20.8.2022 do zaplatenia, vo výške 5% ročne zo sumy 88 Eur od 21.10.2022 do zaplatenia, vo výške 5% ročne zo sumy 44 Eur od 14.12.2022 do zaplatenia, vo výške 5% ročne zo sumy 88 Eur od 25.1.2023 do zaplatenia, vo výške 5% ročne zo sumy 241,80 Eur od 21.6.2023 do zaplatenia, vo výške 5% ročne zo sumy 62,90 Eur od 7.12.2023 do zaplatenia, vo výške 5% ročne zo sumy 62,90 Eur od 20.4.2023 do zaplatenia zastavuje.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 77,58% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou dňa 3.2.2022 sa domáhal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu v sume 14.080,34 Eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14.080,34 Eur od 14.8.2019 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že Všeobecná úverová banka, a.s. ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 5.12.2018, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej úver v sume 15.000 Eur, ktoré sa zaviazala uhradiť veriteľovi vo forme dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy žalovaná svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnila riadne a včas, čo vyplýva z predloženého výpisu z úverového účtu. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatila, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 09.07.2019 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanej doručené dňa 06.08.2019 v

súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Nakoľko žalovaná v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatila, voči právnomu predchodcovi žalobcu sa tak od 14.08.2019 dostala do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 14.02.2020 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 07.04.2021 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 01.04.2021. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatenej dlžnej istiny úveru vo výške 14080,34 Eur, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatil.

2. Proti vydanému platobnému rozkazu v tejto právnej veci podala žalovaná včas odôvodnený odpor. V ňom uviedla, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta a poukázala na právnu úpravu tejto povinnosti dodávateľa v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a na následky porušenia tejto povinnosti podľa § 11 ods. 2 uvedeného zákona. Žalovaná má za to, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. a to: „podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,“ a tiež obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. a to: „všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“. Poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co 49/2019 zo dňa 26.8.2019, podľa ktorého ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. a v zmluve je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. Súdny dvor EÚ v rozsudku C - 377/14 vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY, a.s. ustálil výklad celkovej výšky úveru tak, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 Smernice 2008/48 ako aj bod I. prílohy 1 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Ak žalovaná na základe zmluvy o úvere reálne čerpala sumu 14.700 Eur (žalovanej bol okamžite započítaný poplatok vo výške 300 Eur), čo vyplýva z výpisu z účtu žalovanej, pričom v zmluve je uvedený nesprávny údaj 15.000 Eur, má to rovnaké následky ako keby v zmluve údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec. Táto nesprávna celková výška úveru má v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN a to v neprospech spotrebiteľa, keďže výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru. Keďže v danom prípade ide o vopred pripravenú formulárovú zmluvu a žalobca nepreukázal, že žalovaná mala možnosť odmietnuť poistenie, poplatok za poistenie musí byť zahrnutý do výpočtu RPMN a keďže právny predchodca žalobcu poplatok za poistenie nezahrnul do výpočtu RPMN, zmluva obsahuje nesprávny výpočet RPMN. Uvedené potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 30.09.2021 sp. zn. 9Co/297/2019. Hoci žalobca v žalobnom návrhu uvádza, že v danom konaní si uplatňuje iba zostatok nesplatenej istiny, z podaného žalobného návrhu však nie je zrejmé, akým spôsobom právny predchodca žalobcu započítal doteraz vykonané platby. Keďže podľa názoru žalovaného právny predchodca žalobcu nepostupoval pri skúmaní bonity s odbornou starostlivosťou, nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a preto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a keďže došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, postúpenie pohľadávky je neplatný právny úkon, keďže v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. sa postúpila pohľadávka, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Poslednú výzvu pred zosplatením ako aj vyhlásenie úveru za predčasne splatný treba považovať pre neurčitost' v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškание s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna

splatnosť úveru. V takom prípade žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a zároveň, tiež došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, keďže neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Zároveň zo strany právneho predchodcu žalobcu nebol dodržaný postup v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keď tretia upomienka pokus o zmier bola vypracovaná dňa 24.09.2018 a výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom bola vypracovaná dňa 13.11.2018, teda toto právo veriteľ nevyužil najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Zároveň právny predchodca žalobcu nepreukázal doručenie tretej upomienky zo dňa 24.09.2018. Žalovaná poukázala na rozsudok sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.3.2018, aj v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.4.2018 zhodne konštatoval, že podmienky § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodržaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva. Keďže žalobca nepreukázal platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitimitáciu.

3. Žalobca na odpor žalovanej reagoval v podaní zo dňa 4.5.2022, ktorom uviedol, že odpor žalovanej považuje v celom rozsahu za neodôvodnený a s chýbajúcou oporou v zákone a skutkovom stave. Spolu s výzvou právneho predchodcu žalobcu zo dňa 27.05.2019 označenej ako „Tretia upomienka“ bol predložený aj podací hárok, z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovanej na adresu ňou uvedenú a to pod číslom zásielky E. dňa 27.05.2019, čo vyplýva priamo z podacieho hárku na boku na jeho ľavej strane, kde je tento dátum uvedený. Poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010, v zmysle ktorých pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky. Žalobca poukázal na doklad – výpis z informačného portálu Slovenskej pošty, z ktorého je zrejmé, že žalovanej bola doručovaná predmetná výzva pričom žalovaná túto neprevzala v odbernej lehote. Žalobca má za to, že preukázal splnenie oboch podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto došlo k postúpeniu pohľadávky riadne a platne. Tvrdenia žalovanej sú účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku.

4. Žalovaná v podaní zo dňa 24.6.2022 uviedla, že žalobca ako dôkaz o doručení tretej upomienky predložil poštový podací hárok bez úradnej pečiatky Slovenskej pošty, a.s. , ktorý však nepreukazuje doručenie ani snahu o doručenie poštovej zásielky a vôbec z neho nie je zrejmé, že preukazuje podanie tretej upomienky na poštovú prepravu. Poštový podací lístok bez presného označenia a identifikácie zásielky nepreukazuje odoslanie ani doručenie vyššie uvedených listín vzťahujúcich sa k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca teda nepreukázal ani odoslanie ani doručenie vyššie uvedených listín. V tejto spojitosti odkázala na rovnaký právny záver, ku ktorému dospel v obdobnej právnej veci Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku zo dňa 30.03.2022 sp. zn. 17CoCsp/5/2022. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, tretiu upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony a preto, žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zároveň keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, žalobca teda nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitimitáciu. K rovnakým právnym záverom dospel aj Krajský súd v Nitre v rozsudku zo dňa 06.05.2021 sp. zn. 9CoCsp/6/2021 a Krajský súd v Trenčín v rozsudku zo dňa 28.07.2021 sp. zn. 19CoCsp/17/2021. Žalovaná v podaní zo dňa 18.4.2024 trvala na tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Uviedla, že celkovú čiastku spojenú so zaplatením úveru predstavuje súčin mesačnej splátky vrátene poistného a počtu mesačných splátok, ku ktorému treba započítať ešte aj poplatok za poskytnutie úveru teda $210,49 \times 95 + 300 = 20\,296,55$ Eur. Keďže právny predchodca žalobcu pri výpočte RPMN použil nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru v zmysle zmluvy vo výške 20 568,25 Eur, v rámci ktorej nie je zahrnuté poistenie, a ktorý bol použitý pri výpočte RPMN, zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN, v rámci ktorého nebol zahrnutý poplatok za poistenie. Ak súd vyhodnotí, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, žalovaná nebola ku dňu 27.05.2019, kedy bol vypracovaný list Tretia

upomienka – pokus o zmier v omeškaní so žiadnou splátkou, nakoľko bola povinná uhrádzať len splátky istiny 157,89 Eur ($15000/95 = 46,88$ Eur) a preto aj z uvedeného dôvodu neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Z uvedeného dôvodu je list zo dňa 27.05.2019 ako aj list zo dňa 10.07.2019 – vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. V tejto spojitosti poukázala na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.10.2022 sp. zn. 6CoCsp/25/2022, v ktorom v obdobnej právnej veci dospel k rovnakému záveru. Napokon uviedla, že žalobca si uplatnil nárok na základe zosplatennej pohľadávky, ale keďže bolo preukázané, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je neplatné, žaloba je nedôvodná v celom rozsahu. Žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplateného úveru, nárok nemožno posudzovať ako plnenie jednotlivých nezosplatených mesačných splátok, nakoľko by išlo o odlišný (vyplývajúci z iných skutkových tvrdení) nárok. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§ 216 CSP), keď aj zmena prípadných skutkových tvrdení zo strany žalobcu (ktorá zmena ani nenastala) by predstavovala zmenu žaloby, ktorá je v spotrebiteľských sporoch neprípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ (§ 294 CSP). K rovnakému právnemu záveru v obdobnej právnej veci dospel Krajský súd v Žiline vo svojom rozsudku zo dňa 31.07.2023 sp. zn. 10CoCsp/14/2023.

5. Na výzvu súdu reagoval žalobca písomným podaním zo dňa 2.5.2024. V ňom skúmanie bonity žalovanej poukázal na predložené prílohy k žalobe - dokumenty právneho predchodcu žalobcu, z ktorých vyplýva, že pred uzavretím zmluvy žalovaná právnomu predchodcovi žalobcu poskytol informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, o svojich záväzkoch a ďalšie podrobné informácie. Pri posudzovaní bonity žalovanej právny predchodca zaslal dopyt na informačný systém SRBI (Spoločný register bankových informácií), prevádzkovaný pre všetky banky spoločnosťou CRIF, keď boli zisťované prípadné nesplácanie/omeškaniá so splácaním úverov poskytnutých od iných bankových domov. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že schopnosť žalovanej splácať úver bola právnym predchodcom žalobcu posúdená riadne, so zohľadnením všetkých kritérií, ktoré majú na danú schopnosť vplyv. Poukázal na priložené doklady preukazujúce skúmanie bonity žalovanej právnomu predchodcom žalobcu. Ďalej žalobca súdu oznámil, že žalovaná počas súdneho konania zaplatila časť svojho dlhu, a to nasledovnými platbami: platba zo dňa 25.4.2022 v sume 815,30 Eur, platba zo dňa 16.6.2022 v sume 44 Eur, platba zo dňa 19.7.2022 v sume 44 Eur, platba zo dňa 19.8.2022 v sume 88 Eur, platba zo dňa 20.10.2022 v sume 88 Eur, platba zo dňa 13.12.2022 v sume 44 Eur, platba zo dňa 24.1.2023 v sume 88 Eur, platba zo dňa 20.6.2023 v sume 241,80 Eur, platba zo dňa 6.12.2023 v sume 62,90 Eur, platba zo dňa 19.4.2024 v sume 62,90 Eur. Preto žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 1578,90 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškaniá späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Trval na zaplatení sumy 12 501,44 Eur s úrokom z omeškaniá 5,00 % ročne zo sumy 14 080,34 Eur od 14.8.2019 do 25.04.2022, 5,00 % ročne zo sumy 13.265,04 Eur od 26.4.2022 do 16.6.2022, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 13.221,04 Eur od 17.6.2022 do 19.7.2022, 5,00 % ročne zo sumy 13.177,04 Eur od 20.7.2022 do 19.8.2022, 5,00 % ročne zo sumy 13.089,04 Eur od 20.8.2022 do 20.10.2022, 5,00 % ročne zo sumy 13.001,04 Eur od 21.10.2022 do 13.12.2022, 5,00 % ročne zo sumy 12.957,04 Eur od 14.12.2022 do 24.1.2023, 5,00 % ročne zo sumy 12.869,04 Eur od 25.1.2023 do 20.6.2023, 5,00 % ročne zo sumy 12 627,24 Eur od 21.6.2023 do 6.12.2023, 5,00 % ročne zo sumy 12.564,34 Eur od 7.12.2023 do 19.4.2024, 5,00 % ročne zo sumy 12 501,44 Eur od 20.4.2024 do zaplatenia.

6. Na nariadený termín pojednávania boli strany riadne a včas predvolané. Na pojednávanie sa nedostavili strany ani ich právni zástupcovia, ktorí neprítomnosť svoju aj svojho klienta ospravedlnili, nežiadali odročit' pojednávanie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) spor prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán a ich právnych zástupcov.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, európskych informácií o spotrebiteľskom úvere z č.l. 5, listín z č.l. 9 až 15, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 13.4.2021, výzvy žalobcu na zaplatenie pohľadávky zo dňa 10.2.2022, epotvrdenky z č.l. 18, rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2020, zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 5.12.2018, všeobecných obchodných podmienok VÚB a.s. z č.l. 44, žiadosti o pôžičku zo dňa 5.12.2018, žiadosti o pôžičku z č.l. 50, listín z č.l. 52 až 62, všeobecných obchodných podmienok VÚB a.s. z č.l. 63, listiny z č.l. 66, tretej upomienky zo dňa 27.5.2019, poštového podacieho hárku z č.l. 68, výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru zo dňa 10.7.2019, fotokópie poštovej obálky z č.l. 71, 72, prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok z č.l. 73, odporu žalovanej proti platobnému rozkazu z č.l. 80, vyjadrenie žalobcu k odporu z č.l. 89, listín z č.l. 91 až 95, vyjadrenia žalovanej zo dňa 24.6.2022, vyjadrenie žalovanej zo dňa

18.4.2024, vyjadrenie žalobcu zo dňa 2.5.2024, príloh tohto vyjadrenia z č.l. 117 až 122, podania žalobcu zo dňa 13.5.2024.

8. Na žiadosť žalovaného VÚB, a.s. ako veriteľ uzatvoril dňa 5.12.2018 so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „VÚB Pôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej aj „úverová zmluva“, „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 15.000 Eur žalovanej na účely splatenie dvoch úverov vzatých od Slovenskej sporiteľne, a.s. s tým, že žalovaná sa zaviazala uhradiť veriteľovi 95 mesačných splátok úveru po 210,49 Eur (z toho poistenie 12,15 Eur), zročných vždy do 15. dňa v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 15.1.2019, s uvedením celkovej čiastky vo výške 19142,30 Eur, celkových nákladov spotrebiteľa v sume 4142,30 Eur s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 5,90% (po zľave 2%), pri ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) vo výške 6,69%. V zmluve je uvedená lehota splatnosti je 96 mesiacov. Podľa čl. I, čl. III ods. 6 úverovej zmluvy súčasťou úverovej zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky VÚB a.s. na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám (ďalej aj „VOP“, resp. „podmienky“). Podľa čl. I ods. 5 písm. b/ úverovej zmluvy v spojení s čl. VIII ods. 1 písm. b/ VOP má banka právo žiadať od dlžníka, aby vrátil celú sumu úveru aj s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v úverovej zmluve a vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, ak sa žalovaná dostane do omeškania s úhradou jednej anuitnej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a žalovaná bola na jej zaplatenie písomne vyzvaná a súčasne upozornená na zámer uplatniť právo banky vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, pričom od tohto upozornenia uplynulo viac ako 15 dní.

9. Treťou upomienkou zo dňa 27.5.2019 VÚB, a.s., vyzvala žalovanú k úhrade nesplatených splátok úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX v sume 655,28 Eur bezodkladne s tým, že v opačnom prípade bude banka oprávnená požadovať, aby žalovaná vrátila celú sumu úveru aj s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v úverovej zmluve. VÚB, a.s. v liste zo dňa 10.7.2019 adresovanom žalovanej oznámila, že banka ku dňu 10.7.2019 vyhlásila dlh z predmetného úveru za predčasne splatný so zostatkom v sume 15.272,60 Eur a vyzvala žalovanú na zaplatenie tohto dlhu do 7 dní od doručenia výzvy na označený účet, inak banka pristúpi k vymáhaniu dlhu. Z fotokópie poštovej obálky vyplýva, že banka list zo dňa 10.7.2019 zaslala dňa 12.7.2019 žalovanej na adresu jej trvalého pobytu uvedenú v úverovej zmluve doporučenou poštou do vlastných rúk, no zásielka sa banke vrátila späť ako neprevzatá.

10. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

12. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

17. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. Na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

18. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

20. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery
a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

21. Podľa § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z.z. Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ
a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

22. Podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z.z. Na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:
a) čistý príjem spotrebiteľa,

- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta)
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

23. Podľa § 7 ods. 21 zákona č. 129/2010 Z.z. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

24. Podľa § 7 ods. 23 zákona č. 129/2010 Z.z. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

25. Podľa § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta) peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, 17ab) a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta) je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom 17td) a na príjem spotrebiteľa.

26. Podľa § 9 ods. 2 písm. e/, h/ zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:
Písm. e/ celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
Písm. h/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

27. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

28. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z.“) Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad)

Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

29. Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že medzi VÚB, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola uzatvorená zmluva o úvere, na základe ktorej poskytol veriteľ žalovanej úver v sume 15.000 Eur. Žalovaná sa zaviazala v úverovej zmluve vrátiť úver veriteľovi spolu s dojednanými úrokmi v dohodnutých mesačných splátkach. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože VÚB, a.s. poskytla spotrebiteľský úver vo forme úveru v rámci svojho podnikania a žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom opak žalobca netvrdil, a ani nepreukazoval. Spotrebiteľským úverom treba podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. chápať dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaná obsah zmluvy, jej formulárových zmluvných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že VÚB, a.s. vzorový text zmluvy, obchodných podmienok používala vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Žalovanej poskytol peňažné prostriedky veriteľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaná pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejmé aj z jej označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu.

30. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti žalovanej na základe predmetnej zmluvy o úvere. Aktívna vecná legitimácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa žalobca domáha. Imanentnou súčasťou rozhodovania súdu je posudzovanie aktívnej a pasívnej vecnej legitimácie v konaní. Súd vecnú legitimáciu sporových strán skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

31. Žalobca tvrdil, že pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými z úverovej zmluvy zo dňa 5.12.2018 nadobudol od veriteľa VÚB, a.s. na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2020, a žiadosti o postúpenie zo dňa 7.4.2021. Prejav vôle VÚB, a.s. postúpiť pohľadávku z predmetnej úverovej zmluvy na žalobcu vyplýva z predloženej rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.2.2020, prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, ako aj z oznámenia VÚB, a.s. zo dňa 13.4.2021 o postúpení pohľadávky adresovaného žalovanej.

32. Žalobca, ktorý tvrdil, že nadobudol pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a že vstúpil do právneho postavenia veriteľa, bol povinný preukázať, že VÚB, a.s. ako pôvodný veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver. Súd poukazuje na to, že v sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada vyjadrená v čl. 8 CSP ako aj v § 132 ods. 1, § 150 ods. 1 CSP, v zmysle ktorých sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Ak účastník nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Neunesenie bremena tvrdenia bude mať pre účastníka väčšinou za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie (rovnako aj rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 285/2008 zo dňa 24.2.2010, sp. zn. 3MCdo 6/2010 zo dňa 22.9.2010). Podľa § 150 ods. 2 CSP na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže

súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia. Žalovaná vo svojich podaniach namietala, že žalobca vôbec neuviedol akým spôsobom bola overená bonita žalovanej, a má za to, že banka neposudzovala jej schopnosť splácať úver s odbornou starostlivosťou. Súd v zmysle § 150 ods. 2 CSP vyzval žalobcu, aby popísal, akým spôsobom právny predchodca žalobcu zisťoval, overoval, posudzoval pred uzatvorením spotrebiteľskej zmluvy schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 a nasl. zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. aké mesačné príjmy, peňažné záväzky žalovanej bral veriteľ do úvahy, ako ich overil a akým spôsobom ich vyhodnotil a predložil o tom doklady. Žalobca na túto výzvu súdu reagoval podaním zo dňa 2.5.2024. V ňom len všeobecne uviedol, že žalovaná poskytla právnenému predchodcovi žalobcu, t.j. banke informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, záväzkoch, banka prostredníctvom spoločného registra bankových informácií zisťovala prípadne nesplácanie, resp. omeškania so splácaním úverov od iných bánk, a preto bola schopnosť žalovanej splácať úver bankou posúdená riadne. Súd má za to, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia, pretože nevysvetlil akými úvahami sa banka riadila pri posudzovaní získaných informácií o príjmoch, peňažných záväzkoch žalovanej. Žalobca nepopísal, akým spôsobom banka overovala, posudzovala bonitu žalovanej, teda mesačné príjmy v akej výške, peňažné záväzky žalovanej v akej výške brala banka do úvahy, ako ich overila a akým spôsobom ich vyhodnotila vzhľadom na schopnosť žalovanej splácať úver v dohodnutých mesačných splátkach. Žalobca neuviedol, či banka zohľadnila výšku životného minima podľa zákona č. 601/2003 Z.z., ktorá musí byť braná do úvahy v zmysle § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z., keďže v podstate predstavuje minimálne mesačné základné životné náklady na bývanie, stravu atď. Vynaložením odbornej starostlivosti pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa rozumie overenie príjmu spotrebiteľa a aj overenie úverového zaťaženia spotrebiteľa z bankového registra. Vyžaduje sa aktivita veriteľa pri preskúmaní tvrdeného príjmu a úverového zaťaženia spotrebiteľa. Posudzovanie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou zahŕňa nielen vyžiadanie informácií o príjme a peňažných záväzkoch spotrebiteľa, ale aj ich overenie prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. V danom prípade žalobca ani netvrdil, žeby banka overovala mesačný príjem žalovanej v nezávislej inštitúcii, hoci bola povinná ho overiť cestou Sociálnej poisťovne v zmysle § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z.. K záveru o schopnosti spotrebiteľa splácať úver môže veriteľ pristúpiť jedine vtedy, ak mesačné príjmy po odpočítaní mesačných výdavkov budú dostatočné pre plnú úhradu mesačnej splátky nového dojednávaneho úveru. Žalobca v naznačenom smere neuviedol, aký výpočet so zadaním konkrétnych mesačných príjmov, mesačných záväzkov žalovanej banka vykonala, aby zistila reálnu schopnosť žalovanej splácať mesačné splátky dojednávaneho úveru. Spôsob výpočtu ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver vyplýva z ust. § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z.z. a žalobca bol povinný preukázať, že banka overila údaje o príjmoch, záväzkoch žalovanej, že výpočtom za použitia zákonom vyžadovaných parametrov zistila reálnu schopnosť žalovanej splácať úver. V žiadosti o úver sú uvedené údaje o mesačných príjmoch, mesačných výdavkoch, o bývaní a rodinnom stave žalovanej, o názve jej zamestnávateľa. Žalobca priložil k podaniu zo dňa 2.5.2024 listiny, na ktoré len stručne odkázal, no neuviedol, príjmy v akej výške, peňažné záväzky v akej výške boli z listín použité na posúdenie schopnosti žalovanej splácať úver pred uzavretím úverovej zmluvy. Súd nie je povinný dedukovať sám z listín predložených žalobcom skutočností, ktoré mal tvrdiť sám žalobca. Podľa § 132 ods. 2 CSP platí, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

33. Po vyhodnotení uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia ohľadom skúmania bonity žalovanej s odbornou starostlivosťou pred uzavretím úverovej zmluvy a nepreukázal, že banka dodržala túto povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobca ani po výzve súdu na doplnenie rozhodujúcich skutkových tvrdení neuviedol skutkové tvrdenia o tom, v akej výške žalovaná banke oznámila údaje o jej mesačnom príjme, o jej mesačných peňažných záväzkoch, o jej iných nevyhnutných mesačných výdavkoch, neuviedol, či banka vykonala overenie peňažných záväzkov žalovanej, či banka vykonala overenie tvrdeného príjmu žalovanej a s akým výsledkom a neuviedol, akým spôsobom (za použitia akého výpočtu) dospela banka k záveru o schopnosti žalovanej splácať úver. Banka mala posudzovať bonitu žalovanej s odbornou starostlivosťou, teda pri vyššom stupni obozretnosti a odbornosti. Je neprípustné, aby súd sám z listín odvodzoval skutkové tvrdenia, ktoré má povinnosť uvádzať žalobca. Preto súd musel konštatovať, že zo strany VÚB, a.s. pri skúmaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nedošlo k vynaloženiu zákonom vyžadovanej odbornej starostlivosti a jedná sa o hrubé porušenie tejto povinnosti. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania

schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Aj podľa judikatúry súdov (rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/107/2018 zo dňa 18.12.2018, sp. zn. 7Co/126/2016 zo dňa 26.1.2017, sp. zn. 12Co/107/2019 zo dňa 13.2.2020) sa má ustanovenia § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. vykladať tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov, ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy, pričom nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti dodávateľa. Súd musel pričítať banke hrubé porušenie povinnosti, keďže žalobca vôbec neuviedol, aké údaje o príjmoch a výdavkoch žalovanej banka použila, akým postupom tieto údaje vyhodnotila a k akému výsledku dospela. Žalobca nepreukázal, že došlo zo strany banky k posúdeniu bonity žalovanej s odbornou starostlivosťou s ohľadom na jej konkrétne mesačné príjmy a výdavky. Uvedené hrubé porušenie povinnosti veriteľa má dva následky. Podľa § 11 ods. 2 veta druhá zákona č. 129/2010 Z.z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda veriteľovi nevznikol nárok na úroky z úveru, ale len na vrátenie neuhradenej istiny úveru, pričom všetky úhrady žalovanej bolo treba započítať na istinu úveru. Druhým následkom je, že podľa § 11 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. pôvodný veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, ktorého splácanie bolo v úverovej zmluve dohodnuté v mesačných splátkach. Právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru bolo v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka zakotvené v čl. I ods. 5 písm. b/ úverovej zmluvy v spojení s čl. VIII ods. 1 písm. b/ VOP. Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru zo dňa 10.7.2019 je preto absolútne neplatné.

34. Právny úkon predčasného zosplatnenia úveru vykonaný listom banky zo dňa 10.7.2019 je neplatný aj z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že banka pred zosplatnením úveru doručila žalovanej v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka výzvu zo dňa 27.5.2019, označenú ako tretia upomienka – pokus o zmier obsahujúcu upozornenie na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Doručenie tejto výzvy žalovanej popierala žalovaná v jej podaniach. Najvyšším súdom SR bolo judikované (rozsudok sp. zn. 5Cdo 36/2020 zo dňa 15.12.2020 - R 4/2021), že „v prípade sporu o doručení písomnosti bude dôkazné bremeno o doručení zaťažovať odosielateľa. Je preto vhodné, aby odosielateľ vhodným spôsobom doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, resp. ju vedel relevantne preukázať“. Žalobcu, ktorý tvrdil, že platne nadobudol pohľadávku od banky teda zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať, že uvedená výzva sa dostala do sféry dispozície žalovanej v zmysle teórie dôjdenia vyplývajúcej z ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej prejav vôle je voči neprítomnej osobe účinný od okamihu, keď sa dostane do sféry jej dispozície. Žalobca síce predložil výzvu z 27.5.2019 adresovanú žalovanej na jej adresu pobytu uvedenú v úverovej zmluve, avšak nepodarilo sa mu preukázať, že táto výzva bola skutočne odovzdaná na poštovú prepravu a že sa dostala do sféry dispozície žalovanej. Predložený nedatovaný poštový podací hárok nie je dostatočný na preukázanie odoslania výzvy. Na poštovom podacom hárku absentuje dátum podania a absentuje aj potvrdenie pošty o prijatí zásielky na poštovú prepravu a je z neho možné zistiť iba to, že právny predchodca žalobcu adresoval žalovanej písomnosť, no nie je zrejmé, akú písomnosť. Z uvedeného poštového podacieho hárku nemožno zistiť, či naozaj bola na pošte podaná predmetná výzva. Potvrdenie dátumu pošty na podacom hárku preukazuje, že skutočne bola písomnosť podaná na poštovú prepravu a má byť doručená adresátovi. Len pri potvrdení dátumu na poštovom podacom hárku je možné počítať s riadnym doručením zásielky adresátovi zásielky, teda aj s dôjdením prejavu vôle odosielateľa adresátovi tak, ako to vyžaduje ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ani žalobcom predložený výpis z elektronického portálu Slovenskej pošty nepreukazuje doručenie predmetnej výzvy žalovanej. Ide o snímku obrazovky (printscreen) z elektronického portálu Slovenskej pošty o doporučenom liste, pričom tá obsahuje iba podacie číslo a priebeh doručovania, no neobsahuje údaje o odosielateľovi, adresátovi a ani o zásielke, ktorá sa mala doručovať (s výnimkou hmotnosti zásielky). Ak sa aj podacie čísla (RE645982044SK) zhodujú s nedatovaným poštovým podacím hárkom, tak nemožno považovať za jednoznačne preukázané, že výpis z informačného portálu Slovenskej pošty deklaruje práve doručovanie tej zásielky, ktorej sa týka nedatovaný poštový podací hárok. K rovnakým záverom v obdobných právnych veciach došiel už Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 17CoCsp/12/2023 zo dňa 27.07.2023, sp. zn. 17CoCsp/27/2023 zo dňa 18.1.2024. Súd preto konštatoval, že žalobca nepreukázal riadne a bez pochybností, že jeho právny predchodca (banka) spornú výzvu zo dňa 27.5.2019 žalovanej naozaj doručoval. Žalobca bol pritom schopný v konaní preukázať riadne doručenie pošty iných písomností žalovanej, napr. oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 10.7.2019 predložením fotokópie poštovej obálky, resp. riadne doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky predložením ePotvrdenky, z ktorých listín je zrejme osoba odosielateľa, osoba adresáta, adresa adresáta, označenie zásielky a dátum podania na pošte.

35. Keďže s poukazom na uvedené dôvody je vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru zo dňa 10.7.2019 absolútne neplatné, pohľadávka z úveru sa nestala okamžite splatnou, ale ostalo zachované právo žalovanej úver splácať v dohodnutých splátkach so splatnosťou poslednej splátky 15.11.2026. Preto podľa § 17 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. nebol veriteľ (VÚB, a.s.) oprávnený postúpiť nezosplatenú pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávky ku dňu 7.4.2021. Žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávok nenadobudol pohľadávku voči žalovanej na zaplatenie nesplateného zostatku úveru z predmetnej zmluvy o úvere. Žalobcovi z tohto dôvodu chýba aktívna vecná legitímácia v konaní.

36. Súd dodáva, že veriteľovi nevznikol nárok na úroky a poplatky v zmysle úverovej zmluvy. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd totiž zistil, že zmluva neobsahuje podstatnú náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. h/ Zákona č. 129/2010 Z.z., a to ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) v správnej výške, a tiež neobsahuje správnu výšku poskytnutého úveru, ktorá náležitosť musí byť uvedená podľa § 9 ods. 2 písm. e/ Zákona č. 129/2010 Z.z.. V danom prípade totiž z výpisu z úverového účtu, z čl. I ods. 7 úverovej zmluvy ako aj z tvrdení žalovanej nepochybne vyplýva, že spotrebiteľský úver bol dohodnutý v sume 15.000 Eur, no v deň poskytnutia úveru, t.j. dňa 5.12.2018 bol žalovanej odpočítaný z poskytnutých peňažných prostriedkov poplatok za poskytnutie úveru v sume 300 Eur, splatný v deň prvého čerpania úveru, a teda žalovaná reálne čerpala úver iba vo výške 14.700 Eur. Aj Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 9 Cdo 287/2021 zo dňa 30.6.2022, zverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR č. 4/2022 dospel k záveru, že za takejto situácie nie sú spomínané obligatórne náležitosti zmluvy uvedené v správnej výške v zmluve o spotrebiteľskom úvere a úver má byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Najvyšší súd SR uviedol, že žalobkyňa síce formálne poskytla žalovanej finančné prostriedky v sume 8.000 Eur, avšak v dôsledku následného odpočítania poplatku za poskytnutie úveru s týmito finančnými prostriedkami žalobkyňa nemohla disponovať a v skutočnosti jej bola ako úver poskytnutá suma nižšia, než bola deklarovaná v zmluve o úvere. Navyše v dôsledku navýšenia celkovej výšky úveru o poplatok za poskytnutie úveru nemôže byť správne vypočítaná ani výška RPMN, pretože dôsledkom neoprávneného zahrnutia poplatku za poskytnutie úveru, ktorý predstavuje celkový náklad úveru pre spotrebiteľa, do celkovej výšky úveru, bude podhodnotenie RPMN, keďže výpočet RPMN je závislý od výšky poskytnutého úveru. Pokiaľ údaje predstavujúce obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy nie sú uvedené v zmluve správne, nemožno hovoriť o splnení povinnosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom nesplnenie z neho vyplývajúcej povinnosti zákon striktnie sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa stáva od počiatku bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) zákon o spotrebiteľských úveroch). V tomto smere teda neexistuje žiadna výnimka a veriteľ sa nemôže zbaviť svojej povinnosti, resp. nemôže konvalidovať nesprávne, či zavádzajúce údaje v zmluve tým, že v nej síce výslovne uvedie, akú čiastku predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, avšak zároveň ju prezentuje ako súčasť poskytnutého úveru, teda aktívum, hoci v skutočnosti ide o náklad spotrebiteľa, a to ani za tej podmienky, že klient súhlasí s okamžitým započítaním poplatku za poskytnutie úveru podľa obchodných podmienok. V tomto smere treba poukázať aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-377/14 Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti Finway a.s., na 3. výrok podľa, ktorého: „Článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené“.

37. Dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru, doby a rozsahu úveru. Pre absenciu uvedených náležitostí sa úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca od žalovanej nemôže požadovať žiaden úrok a žiadne poplatky, ktoré boli v zmluve dojednané. Všetky úhrady žalovanej bolo treba započítať na istinu úveru. Súd podľa § 150 ods. 2 CSP vyzval žalobcu, aby žalobca doplnil skutkové tvrdenia v tom smere, že uvedie celkovú sumu úhrad, ktoré žalovaná titulom úveru vykonala a na aké plnenia veriteľ započítal jednotlivé úhrady žalovanej, no žalobca v tomto smere skutkové tvrdenia nedoplnil. Hoci žalobca v žalobe tvrdil, že si uplatňuje iba nesplatenú istinu úveru, bez jeho špecifikácie plnení, na ktoré započítal jednotlivé úhrady žalovanej (ktoré úhrady a koľko na istinu, na úrok, na poplatky), za situácie, keď veriteľovi nevznikol nárok na úroky a poplatky, nemohol by súd oddeliť dovolené plnenie od nedovoleného plnenia, a preto by súd

musel žalobu zamietnuť aj v prípade, ak by žalobca preukázal platné predčasné zosplatnenie úveru a existenciu jeho aktívnej vecnej legitímácie v konaní.

38. Z uvedených dôvodov súd výrokom I. konanie zastavil v späťvzatej časti podľa § 145 ods. 2 CSP, výrokom II. žalobu vo zvyšnej časti zamietol z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Preto sa súd nezaoberal ostatnými námietkami žalovanej proti uplatnenému nároku.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Podľa § 256 ods. 1 CSP Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 CSP O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. Žaloba bola vzatá späť v časti o zaplatenie sumy 1.578,90 Eur, pričom žalobca tvrdil, že tento procesný úkon učinil pre správanie sa žalovanej, ktorá počas trvania konania zaplatila žalovaný dlh v tomto rozsahu, a keďže žalovaná toto tvrdenie žalobcu nepopierala, súd uzavrel, že v tejto časti žalobca procesne zavinil zastavenie konania a v zmysle § 256 ods. 1 CSP v tejto časti predstavujúcej 11,21 % z uplatneného nároku vzniklo žalobcovi právo na náhradu trov konania. Žaloba bola vo zvyšku (o zaplatenie sumy 12.501,44 Eur) zamietnutá, a v tomto rozsahu 88,79% z uplatneného nároku bola žalovaná úspešná. Preto vzhľadom na zásadu úspechu, zásadu zodpovednosti za zastavenie konania vzniklo prevažne úspešnej žalovanej podľa § 255 ods. 1, § 255 ods. 2, § 256 ods. 1 CSP právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 77,58 % (88,79% - 11,21%), čo súd vyslovil výrokom III. tohto rozsudku. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.